

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΠΡΟ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ

ΕΙΣ ΤΟ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε· νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεύς· Δόξα σοι Χριστέ, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρών, καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν, καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκῆνωσον ἐν ἡμῖν, καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος, καὶ σῶσον, Ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ἀμήν.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ τρίτου).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου. Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον. Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν. Κύριε, ἐλέησον (ιβ').

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Μετανοίας (γ') καὶ τοὺς φαλμούς·

Ψαλμὸς ν' (50).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ

πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλῦνον με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα· ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεφον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλὴμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ψαλμὸς ξθ' (69).

Ὁ Θεός, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες· Κύριε, εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι σπεῦσον. Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου. Ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ καταισχυνθήτωσαν οἱ βουλόμενοί μοι κακά. Ἀποστραφήτωσαν παραυτίκα αἰσχυνόμενοι οἱ λέγοντές μοι· εὗγε, εὗγε. Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε, ὁ Θεός. Καὶ λεγέτωσαν διὰ παντός· Μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου. Ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ πένης· ὁ Θεός, βοήθησόν μοι. Βοηθός μου καὶ ῥύστης μου εἶ σύ, Κύριε, μὴ χρονίσῃς.

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου. Καὶ μὴ

εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιοθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου· ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου. Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι. Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἀκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα. Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχὴν μου. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου· Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου. Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου. Καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμί.

Δοξολογία μικρά.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῶ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν. Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ· Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ ἅγιον Πνεῦμα. Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου. Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν. Καθ' ἐκάστην ἐσπέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Κύριε, καταφυγὴ ἐγεννήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με· ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι. Κύριε, πρὸς σε κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου. Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὀφόμεθα φῶς. Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε. Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ

δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα, καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν. Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον, καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον σὲ μεγαλύνομεν.

* * *

Ψάλλομεν τὸν παρόντα κανόνα.

Ποίημα Ἀνδρέου Κρήτης.

ᾠδὴ α'. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος ᾠ Πα ρ

Ω δην ε πι νι κι ον α σω μεν πα αν τες Θε

ω ω τω ποι η σαν τι θαν μα στα τε ρα τα βρα χι ο
νι υ ψη λω και σω σαν τι τον Ισ ρα ηλ ο τι δε
δο ο ξασται

Τροπάρια.

Δ ο ξα σοι ο Θε ος ημων δο ξα σοι
Ν ε κρον τε τρα η μερον ε ξα να στη η σας Σω
τη ηρ μ8τον Λα ζα ρον της φθο ρας α πηλ λα ξας
χι ο νι υ ψη λω και ε δει ξας ως δυ να τος την
ε ξ8 σι ι αν σ8

Δ ο ξα σοι ο Θε ος ημων δο ξα σοι
Φ ω νη σας τον Λα ζα ρον εκ τ8 μνη μει ει ου ευ
θυ υς ε ξα νε στη σας αλλ ο Α δης κα τω θεν
κρω σ ω δυ ρε το και στε νων ε τρε με Σω τη ρ την ε ξ8
σι ι αν σ8

Δ ο ξα σοι ο Θε ος ημων δο ξα σοι
Ε δα κρου σας Κυ ρι ε Ε πι Λα ζα α ρω δει

κνυ υ ων την σαρκωσιν της οϊ κο νο μι ας σθ και

ο τι φυσειθε ος υ πα αρχων φυσει καθ η μας

γε γονας α ανθρωπος

Δ ο ξα σοι ο Θε ος ημων δο ξα σοι

Τ ης Μαρ θας τα δα κρου α και της Μα ρι ι ας κα

τε ε παυσας Κυ ρι ε εκ νε κρων τον Λα ζα ρον ε

ξα να στη σας Σω τηρ και δει ξας εμ πνδν τον νε

κρον τη ε ξ σι ι α σθ

Δ ο ξα σοι ο Θε ος ημων δο ξα σοι

Τ ω νο μω της φυ σε ως της αν θρω πι ι νης η

ρω ω τη σας Δε σπο τα πδ τε ε θει ται Λα ζα ρος

δει κνυ ων πα σι Σω τηρ α νο θευ τον την προς η

μας οϊ κο νο μι ι αν σθ

Δ ο ξα σοι ο Θε ος ημων δο ξα σοι

Τ α κλει θρα συ νε τρι ψας το τε τδ Α α δσ φω

νη η σας τον Λα ζα ρον και το κρα τος ε σει σας τδ

πο λε μη το ρος και ε πεισας προ τς Σταυ ρθ τρε μιν
σε μο ο νε Σω τηρ

Δ ο ξα σοι ο Θε ος ημων δο ξα σοι

Δ ε σμω την τον Λα ζαρον υ πο τς α α δς κρα

τς ς μενον Δε σπο τα ως Θε ος προ ε φθα σας και

ε λυ σας των δεσ μων τω σω γαρ πα ντα δυ να τε

ει κει προ στα αγ μα τι

Δόξα. Τριαδικόν.

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Π α τε ρα δο ξα σω μεν Υι ον και Πνευ μα Τρι

α α δα Α χω ριστον εν Μο να δι φυ σε ως και

συν α γγε λοις αυ την ως ε να Ακ τισ τον Θε

ον δο ξο λο γη η σω μεν

Καί νυν. Θεοτοκίον.

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι ω

νων α μην

Α τρε πτως ε κυ η σας Παρ θε νο μη η τορ τον

κτι ι στηντης φυ σεως εξ Α γι υ Πνευμα τος κατ
ευ δο κι αν Πα τρος γε νο με νον ο περ ε
σμεν δι χατρο πη ης ηφυρ μ

ᾠδὴ β'. Ὁ εἰρμός.

Π προ σε ε χε ου ρα νε και λα λη η σω και α νυ
μνη η σω Χρι στον τον Σω τη ρα τς κο σμη τον μο νον
φι λα ανθρωω πον

Τροπάρια.

Δ ο ξα σοι ο Θε ος ημων δο ξα σοι
Δ ο ξα α σοι τω φω νη σα ντι μο ο νον και εκ τς
τα α φου νε κρον τε ταρ ται ον τον φι λον ε γει ραντι
Λα α ζα α ρον

Δ ο ξα σοι ο Θε ος ημων δο ξα σοι
Η κς υ σε της φω νης σου ο α α πνης και ψυ χω
θει εις εκ νε κρων ε ξα νε στη ευ θε ως δο ξα ζων
τον Κυ υ ρι ι ον

Δ ο ξα σοι ο Θε ος ημων δο ξα σοι

Π ρο στα αγ μα ζω η φο ρα φω νη ης σε δε ξα με

νος ο δω δως ε ξη γερ θη τε τα φα σω τηρ μσ ο

λα α ζα α ρος

Δ ο ξα σοι ο Θε ος ημων δο ξα σοι

Ε δα κρυ υ σας ε πι φι λω σω τη ηρ μου πι στσ

μενος την η μων ως ε φο ρε σας φυ σιν και τε τον α

νε ε στη η σας

Δ ο ξα σοι ο Θε ος ημων δο ξα σοι

Ε τρο μα α ξεν ως κα τει δεν ο α α δης πα λιν

δρο μσ υ ντα ευ θυς τον δε δε με νον κει ρι αις φω

νη προστην ω ω δε ζω ην

Δ ο ξα σοι ο Θε ος ημων δο ξα σοι

Ε ξε στη η σαν των Ε βραι ων οι δη η μοι ο

τε φω νη η σας σω τηρ ε ξα νε στη σας λο γω ο

δω δο τα τον λα α ζα α ρον

Δ ο ξα σοι ο Θε ος ημων δο ξα σοι $\Delta \delta \lambda$

Ε σειςθη ησαν $\Delta \delta \lambda$ τα τα μει α τσ α α δου $\Delta \delta \lambda$ ως ε

ψυ χσ ς το ευ θυς $\Delta \delta \lambda$ κα τω Λα ζα ρος το τε τη φω

νη τσ ζω ω ω σα α ντος $\Pi \rho$

Εἰρμὸς ἄλλος.

Ι δε τε ι δε τε $\Delta \delta \lambda$ ο τι ε γω ει μι Θε ος $\Pi \rho$

ο δσ λω θε ντα τον λα ον τσ Ισ ρα ηλ $\Delta \delta \lambda$ τω Μω

υ σει δη μα γω γειν $\Pi \rho$ εν ε ρη μω προ στα α ξας $\Delta \delta \lambda$ και

σω σας ως δυ να τος τη ε ξσ σι ι α α μου $\Pi \rho$

Τροπάρια.

Δ ο ξα σοι ο Θε ος ημων δο ξα σοι $\Delta \delta \lambda$

Ε γνω μεν ε γνω μεν $\Delta \delta \lambda$ ο τι συ ει Θε ος η

μων $\Pi \rho$ ο τε ταρ ται ον τον νε κρον $\Delta \delta \lambda$ και ταις κει ρι αις

δε δε με νον τη φω νη $\beta \gamma$ εκ τσ τα φσ ε γει ει ρας $\Delta \delta \lambda$

προ σκα λε σας τε αυ τον Λα ζα ρε δευ ρο ε ξω $\Pi \rho$

Δ ο ξα σοι ο Θε ος ημων δο ξα σοι $\Delta \delta \lambda$

Λ ι θος ε πε κει το και ο νε κρος ε γηγερο
τω γαρ προ σταγ μα τι τω σω πα ντα υ πει ει κει
και δε λεν ει λυτρωτα ο θεν τρο μω α νε ε στη
ως ε κα λε σας αυ τον Λα ζα ρε δευ ρο ε ξω

Δ ο ξα σοι ο Θε ος ημων δο ξα σοι

Ε ι θε μη ει δονσε ο α δης κα τω ε κρα ζεν
ι δε γαρ μελ λω δι α σα και τας λοι πας αιχ μα
λω τι ζεσθαι νε κρος αλλ α να στα ε ντε ευθεν
πα κς σας τς Χρι στς Λα ζα ρε δευ ρο ε ξω

Δ ο ξα σοι ο Θε ος ημων δο ξα σοι

Τ ις ει δε τις ε ε γνω η τις αν θρωπων η κς
σεν ο τι νε κρος και ο δω δως και τε ταρ ται αι
ος ε ξα νε στη τη φωνη ει μη Ην ο Δε σπο ο
της ος ε φω νη σεν ει πων Λα ζα ρε δευ ρο ε ξω

Δ ο ξα σοι ο Θε ος ημων δο ξα σοι

Λ ο γω ε κε νω σε την α πλη στον γα στε ρα σς

α δη παμ φα γε Ι η σης ο Να ζω ραι αι ος α να

στη σας τον νεκρον ον κα τε σρες δε σμω ω την ως ε

κα λε σεν αυ τον Λα ζα ρε δευ ρο ε ξω

ο ξα σοι ο Θε ος ημων δο ξα σοι

κ ε Λα ζα ρε ο α της κα τω ε κρα ξεν

ε ξω θεν αλ λος σε φω νει και προ σκα λει και ε

πι τασ σειμοι βων ον ε γω προσφω νη η σω συ

α πο σχ τ κρα τειν Λα ζα ρε δευ ρο ε ξω

ο ξα σοι ο Θε ος ημων δο ξα σοι

ε σπο τα Κυ ρι ε ο εκ νε κρων τον φι λον ος

ε ξα να στη σας και ψυ χω σας και ζω ω ω σας τω

προ σταγ μα τι τω σω ταις αυ τ ε ι κε σι ι αις της

δ ε λει ας τ ε χ θ ρ ρυ σαι το ποι μνιον ος

Δόξα. Τριαδικόν.

ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

να ρ χε α κτιστε Τρι ας α με ρι στε Μο νας

η εν τρι σι προ σω πι κως δι αι ρθ με ε νη
πο στα σε σι πιστως και μι α τη ου σι ι α
μνθ με νη ευ σε βως σω ζε τς υ μνθ υ νταας σε

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Και νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι ω
νων α μην

Εγνω μεν Κυ ρι ε ο τι συ ει Θε ος ημων
ο εν τοις κολ ποις τς Πα τρος και εν α γκα λαις της Μη
τρος ο ο λως πα ρων ο και εις της Τρι α αδος
συν Πα τρι και Πνευ μα τι συμπρο σκυ νθ υ με ε νος

ᾠδὴ γ'. Ὁ εἰρμός.

Λι θον ον α πε δο κι μα σα αν οι οι κο δο
μθ υν τς υ τος ε γε νη η θη εις κε φα λην γω
νι ας αυ τος ε στι η πε τρα εν η η ε στε ρε ω
σε την Εκ κλη σι αν ο Χρι στος ην εξ ε θνων ε ξη γο
ρα α σα α το

Τροπάρια.

Δ ο ξα σοι ο Θε ος ημων δο ξα σοι

Θ αυ μα ξε νον και πα ρα δο ξο ον πως ο κτι στης

πα α ντων ο περ εκ η γνο ο ει ως α γνο ων η

ρω ω τα πρ κει ται ον θρη νει τε πρ τε ε θα πται

Λα ζα ρος ον μετ ο λι γον εκ νεκ ρων ζω ντα υ μιν ε

ξα να στη η σω ε γω

Δ ο ξα σοι ο Θε ος ημων δο ξα σοι

Λ ι θον ον σοι προ σε κυ λι σα αν οι κη δευ σα

ντε ες σε τον συ κι νη ησαι ο Ι η σης προ

στα α ξας ευ θυς α νε στη σε φω νη η σας σοι

Λα ζα ρε α να στα δευ ρο προς με ι να την σην ο α δης

πτη η ξη φωνη νη

Δ ο ξα σοι ο Θε ος ημων δο ξα σοι

Μ αρ θα και Μα ρι α Κυ ρι ε ε ο δυρ μοις ε

βο ο ων ι δε ον ε φι λεις τε τα ρ ται ος ο ο ζει

ει η ης ο δε το τε εκ ε ε θνη σκε Λα ζα ροσ αλλ

ως α χω ρι στος πα ντι τϷ τον ευ θυς φω νη σας η η

γει ει ρας

Δ ο ξα σοι ο Θε ος ημων δο ξα σοι

Ρ α νας ε πι φι λω δα κρου α α δι οι κο νο

μι ι αν ε δει ξας την σα αρ κα την εξ η μων λη

φθει ει σαν ου σι α ου δο κη σει Σω τη ηρ ε νω θει

σαν σοι και ως φι λανθρω πος Θε ος τϷ τον ευ θυς φω νη

σας η η γει ει ρας

Δ ο ξα σοι ο Θε ος ημων δο ξα σοι

Ο ι μοι ον τως νυν α πο λω λα α εκ βο ων ο

α α δης ου τω προ σε φω νει τω θα να τω λε ε

γων ι δϷ ο Να ζω ραι ος τα κα α τω συ νε σει

σε και την γα στε ρα μϷ τε μων απ νην νε κρον φω

νη σας η η γει ει ρε

Δ ο ξα σοι ο Θε ος ημων δο ξα σοι

Π ου η των Ε βραι ων α νοι α α που η α πι
 στι ι α ε ως πο τε πλα νοι ε ως πο τε νο ο θοι
 ο ρα τε τον θα νε ντα φω νη η ε ξα λ λο με νον και
 α πι στει τε τω Χρι στω ο ν τω σ υι οι τ ε σ κο τ ε ς
 πα αν τες υ μεις

Δόξα. Τριαδικόν.

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι
Ε να της Τρι α δος οι δα σε ε ει και ε σα ρ
 κω ω θης ε να και δο ξα ζω Υι ον σε σα ρ κω με ε νον
 τον εκ της Θε ο το κου α σπο ο ρω σ βλα στη σα ντα
 και συν Πα τρι και Πνευ μα τι ε να Υι ον δο ξο λο
 γω σ με ε νον

Και νυν. Θεοτοκίον.

Κ αι νυν και α ει και ει ς τ ε ς αι ω ν α ς των αι ω
 νων α μην
Ε ενον και φρι κτον το Ο ρα μα α εξ οι κο νο

μι ι ας ^Δ ο περ προ ε ω ω ρων ^Γ οι α ψευ δεις προ
φη η ται ^Π Παρ θε νον Θε ο το κον ^Δ α σπο ο ρως μεν
κυ ου σαν α φθο ρως τι κτλ σαν ^{α' χορός} Θε ον με νθ σαν δε με
τα τον το ο κον α γνην ^Π

ᾠδὴ δ'. Ὁ εἰρμός.

Ε πηρ θη ο η λι ο ος και η σε λη νη ^Δ ε
στη εν τη τα α ξει αυ της ^Π υ ψω ω θης μα κρο θυ με ε Ε
πι του ξυ λου ^Δ και ε ε πη ξας εν αυ τω την Εκ κλη
σι ι α αν σου ^Π

Τροπάρια.

Δ ο ξα σοι ο Θε ος ημων δο ξα σοι ^Δ
Ε δα κρου σας Κυ ρι ε ε Ε πι Λα ζα ρω ^Δ δει
ξας ο τι α ανθρωπος ει ^Π και η η γει ρας Δε σπο τα α
τον τε θνε ω τα ^Δ και ε ε δει ξας τοις λα οις ο τι Υι
ος ει τλ Θε ου ^Π
Δ ο ξα σοι ο Θε ος ημων δο ξα σοι ^Δ

Ο α πνδςως η κς σε ε το προ σταγ μα σου δευ

ρο ε ξω Λα α ζα α ρε δρο μαι αι ος α νι στατο ο συν

τοις σπαρ γα νοις και η ηλ λε το α γα θε δει κνυς το

κρα α το ος σου

Δ ο ξα σοι ο Θε ος ημων δο ξα σοι

Τ ης Μαρ θας τα δα κρυ α α και της Μα ρι ας κα

τε παυσας χρι στε ε ο Θε ος φω νη η σας τον Λα ζα ρο

ον αυ τε ξου σι ως συ νη η γειρας τη φω νη και προ

σε κυ νη σε ε σοι

Δ ο ξα σοι ο Θε ος ημων δο ξα σοι

Δ α κρυ σας ως ανθρωπο ος ε πι Λα ζα ρω ε

ξη γειρας αυ το ον ως Θε ος η ρω ω τας πα τε θαπ

ται αι ο τε ταρ ται ος πι στς υ μενος α γα θε την

ε ναν θρω πη σι ιν σθ

Δ ο ξα σοι ο Θε ος ημων δο ξα σοι

Τ ου πα θς τα συμ βο λα α και του Σταυ ρου σου γνω

ρι σαι βλ η θει εις α γα θε ^π₉ του α α δου την α πλη

στοον γα στε ρα ρη ξας ^Δ₂ α νε ε στησας ως Θε ος τον

τε τρα η η με ε ρον ^π₉

Δ ο ξα σοι ο Θε ος ημων δο ξα σοι ^Δ₂

Τ ις οι δε τις η κσ σε εν ο τι α νε στη ^Δ₂ αν

θρωπος νε κρο ος ο δωδωσ ^π₉ Η λι ι ας μεν η γει ρε ε και

Ε λι σαι ος ^Δ₂ αλλ εκ εκ μνη ματος ς δε ε τετα ρται

ον ^π₉

Δ ο ξα σοι ο Θε ος ημων δο ξα σοι ^Δ₂

Υ μνς μεν σς Κυ ρι ε ε την δυ να στει αν ^Δ₂ υ

μνς μεν και τα πα α θη χρι στε ^π₉ τη με εν γαρ ως ευ σπλα γ

χνοος ε θαν μα τερ γεις ^Δ₂ τα δε ε οι κο νο μι κως ει

λθωσ α ανθρωω πος ^π₉

Δ ο ξα σοι ο Θε ος ημων δο ξα σοι ^Δ₂

Θ ε ος ει και ανθρωπο ος ε πα λη θευ ων ^Δ₂ τοις

πρα αγ μα σι τα ο νο μα τα ^π₉ ε πε ε στηστω μνη

μα τι ισαρ κι ο Λο γος και η ηγειρας ως Θε ος τον

τε τρα η η με ε ρον

Δ ο ξα σοι ο Θε ος ημων δο ξα σοι

Ε ξε στησαν Δε σποτα α Ε βραι ων δη μοι ως

ει δον α να στα α ντα νε κρον εκ τα φθ τον Λα ζα ρο ον

συν τη φω νη σου και ε ε μειναν α πειθεις των θαυ μα

σι ι ω ων σθ

Δόξα. Τριαδικόν.

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Α να ρ χως ε ξε λαμψα ας εκ τσ Πα τρος σου ως

ει εις της Τρι α αδος Σω τηρ εν χρο ο νω εκ Πνευ μα

το ος παρ θε νι κων συ προ η ηλθεις αι μα των σαρ κα

λα βων ο υ πε ρθ υ σι ι ος

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι ω

νων α μην

Η σὺ ληψὶς ἀσποροσπῆς Θεοτοκὸς
τοκὸς ἀνευπαθήσφθορας Θεοοσγαρὰ ἀμφοτε
ρα ἀθανάτησ γησας ἔκε ἐνωνσεν ἐαυτὸν
β' χορός
ινα ἡμι ἐνωθη

ᾠδὴ ε'. Ὁ εἰρμός.

Τ ἡν σὴν εἰρηνην δὸς ἡμῖν ὕπερ Θεοῦ ἀλ
λον γὰρ ἐκτος σθεονοῦ γινώσκομεν τοὺς
μασθε οὐνομαζομένους οὐτιθεοσζωόντων
καὶ τῶν νεκρῶν ὑπαρχοῦσιν (Δίς)

Τροπάρια.

Δ οξα σοὶ Θεοσ ἡμῶν δοξα σοὶ
Ζ ω ἡ ὑπαρχὼν Κυριε καὶ φῶσ ἀληθῖνον
λαζαρον νεκρῶν φωνῆσας ἀνεστήσας ὡσδυνα
τοσ γὰρ πασιν ἐδειξας οὐτιθεοσ
ζωόντων καὶ τῶν νεκρῶν ὑπαρχοῦσιν
Δ οξα σοὶ Θεοσ ἡμῶν δοξα σοὶ

Την αστεκτον σε προσταξιν μη φερων Ιη σου
αδης ο πολλος δεξααμενος επτηξε και τεταρ
ται αι οον ο ντα Λαζαρον συντηφωνη ζωωντα
και νεκρον εδιιδε

Δοξα σοι ο Θεος ημων δοξα σοι

Τον χεν συναψασ πνευματι ο παλαι τον πηλον
πνευματι ζωης ψυχωωσας τω λογω σε και νυν τον
φιιλον εξανεστησας εκ της φθορας
Λοογεκαιτων καταχθονιων

Δοξα σοι ο Θεος ημων δοξα σοι

Τωνευματι σε Κυριε ανθεστηκεν ουδεις
οτεγαρ νεκρον εφωωνεις τον Λαζαρον ευθυσ
οααπνης εξα νιστα το και ταδεσμα
φεερων ποσιπεριεπαατει

Δοξα σοι ο Θεος ημων δοξα σοι

ΩΙυδαιων ανοια ωπωρωσις εχθρων

τις οι δε νεκρον εκ τα αφ εγει ραντα Η λι ασ

πα α λαιαι ε ξα νε στησεν αλλ ουκ εκ μνη ματος

αλλ ου δε ε τεταρ ται ον

Δ ο ξα σοι ο Θε ος ημων δο ξα σοι

Α νει κα στε μα κρο θυ με ο πα ντα δι η μας

πρα των ως Θε ος και πα α σχων ως αν θρω πος παν τας με

το ο χους η μας ποι ησον της σης βα σι λει ει

ας πρε σβει αις τσ Λα ζα α ρσ

Δόξα. Τριαδικόν.

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Π ρο α να ρ χε συ να να ρ χε ο μο τι με Τρι ας

Πα τερ πα ντο κρα α τορ Υι ε ε Πνευ μα Α γι ον Μο

νας α γι ι α α τρι συ πο στατε τς εξ Α δαμ σω

ζε πι στως σε α νυ μνσ ς ντας

Και νυν. Θεοτοκίον.

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι ω

νων α μην ^Δ_δ

Τ ην α χρα ντον γα στε ρα σθ η γι α σεν α γνη ^Δ_δ

σαρ κα εξ αυ της λα βω ων ο υ περ θε ος ^π₉ ο εν

Τρι α α δι ι προ σκυ νθ με νος ^π₉ ο εκ Πα τρος

^{α' χορός}
Λο ο γος και συν τω Πνευ μα τι Θε ος ^π₉

ᾠδὴ 5'. Ὁ εἰρμός.

Α περ ρι ψας με εις βα θη καρ δι ας θα λα ασ

σης ^Δ_δ και ε σω σας με Σω τηρ ^π₂₂ δα λει ας θα

να α τθ ^π₉ και ε λυ σας τον δε σμον ^π₂₂ των α νο μι

ω ων μθ ^π₉ (Δίς)

Τροπάρια.

Δ ο ξα σοι ο Θε ος ημων δο ξα σοι ^Δ_δ

Η ρω τησας πθ ει μι ο πα ντα γι νω ωσκων ^Δ_δ

ε δα κρου σας με Σω τηρ ^π₂₂ ως αν θρω πος φυ υ σει ^π₉

και η γει ρας με νε κρον ^π₂₂ τω προ σταγμα τι ι σθ ^π₉

Δ ο ξα σοι ο Θε ος ημων δο ξα σοι ^Δ_δ

Ε φω νη σας με Εξ α δε Σω τηρ κα τω τα α

του βο α Λα ζα ρος προς σε τον λυ την τσ α α

δε και η γει ρας με νε κρον τω προ σταγμα τι ι σδ

Δ ο ξα σοι ο Θε ος ημων δο ξα σοι

Ε νε δυ σας με Σω τηρ το πη λι νον σω ω

μα και ε πνευ σας μοι ζω ην και ει δον το

φω ως σδ και η γει ρας με νε κρον τω προ σταγμα τι ι

σδ

Δ ο ξα σοι ο Θε ος ημων δο ξα σοι

Ε ψυ χω σας συ την α πνδν μορ φην της σαρ κο ος

μου συ νε σφιγ ξας με Σω τηρ ο στε οις και

νε ευροις και η γει ρας με νε κρον τω προ σταγμα τι ι

σδ

Δ ο ξα σοι ο Θε ος ημων δο ξα σοι

Τ ην παμ φα γον δι αρ ρη ξας γα στε ρα τσ α α

δου ε ξηρ πα σας με Σω τηρ τη ση δυ να

στει εἰ ἀ και ἡ γει ρας με νε κρον τω προ σταγ μα τι ι

σϛ

Δ ο ξα σοι ο Θε ος ημων δο ξα σοι

Ε φο ρε σας μϛ Σω τηρ το φυ ρα μα ο ο

λον ε φυ λα ξας δε α γνην την α χρα ντον μη η

τραν εξ ης προ ηλ θες σαρκω θεις εις ων της Τρι

α αδος

Δόξα. Τριαδικόν.

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Τ ρι ας α γι α δο ξα ζω την σην ευ σπλα γχνι ι

αν και συν α γγε λοις υ μνω τον τρι σα α γι ον

υ υμνον ε λε η σον τας ψυ χας των σε προ σκυ

νϛ οντων

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κ αι νυν και α ει και εις τϛ αι ω νας των αι ω

νων α μην

Την αχραντον σην δυνυ πεδυ ο Λο ο
γος ετηρησε δε αυθις με τα γε εν νησιν τα αυ
την α γνην Θεο γεννη ητορ θαυμαπα ρα α
δο ο ξον

Ὠδὴ ζ'. Ὁ εἰρμός.

Τας ενκαμινω παιδας σωτηρ ουχη ψα α
το ς δε παρηνω χλησε το πυρ το τε οι τρεις
ως εξενος στοματος υ υμνν και ευλοο γν
λεγοντες ευλογη το ος ο Θεος ο των πατερων η
μων

Τροπάρια.

Δοξα σοι ο Θεος ημων δοξα σοι
Επι νεκρω εδα κρυσας σωτηρ φιλανθρωω
πεινα δειξεις πασι τοις λαοις οτι Θεος ων
διημασ ανθρωπος ω ωφθης και εκωων εδα
κρυσας τυπς η μι εν προτιθεις εν διαθεε τς στορ

γης ^π₉

Δ ο ξα σοι ο Θε ος ημων δο ξα σοι ^Δ₂

Ο τε ταρ ται ος Λα ζαρος Σω τηρ ^Δ₂ ως η κ8 8

σε κα τωω της φω νης σα ναστας ^π₉ α νυ μνη σε ε

σε και γε γη θως ^Δ₂ ου τως ε βο ο α ^υ₉ συ Θε ο ος

και κτιστης μου ^Δ₂ σε προ σκυ νω ω και υ μνω τον α να στη

σα ντα α με ^π₉

Δ ο ξα σοι ο Θε ος ημων δο ξα σοι ^Δ₂

Ε ι και δε σμα πε ρι κειμαι Σω τηρ ^Δ₂ ο Λα ζα α

ρος ^Δ₂ κα τωθεν ε βο α Λυ τρωτα ^π₉ αλλ ου δα μως ^Δ₂ εν

τη γα στρι με νω τ8 α α δ8 ^υ₉ ε αν μο ο νον κρα ξης

με ^Δ₂ Λα ζα ρε δευ ρο ε ξω ^Δ₂ συ γαρ μ8 φω ως και ζω η ^π₉

Δ ο ξα σοι ο Θε ος ημων δο ξα σοι ^Δ₂

Π α ρα κα λω σε Λα ζα ρε φη σιν ^Δ₂ α να στη η

θι ^Δ₂ ε ξελ θε των κλει θρων μ8 τα χυ ^π₉ α πι θι ουν ^Δ₂ κα λον

μοι γαρ ε ε να ^Δ₂ θρη νη η σαι πι κρωσ α α φαι ρ8

μενον **Δ** πα ρα πα αντας ες πρινπεινων κα τε ε πι ι ον **Π**

Δ ο ξα σοι ο Θε ος ημων δο ξα σοι **Δ**

Κ αι τι βρα δυ νεις Λα ζα ρε φη σιν **Δ** ο φι λο ος

σθ **Δ** δευ ρο ε ξω κρα ζει ε στη κως **Π** ε ξελ θε ουν **Δ** ι

να κα γω α νε σιν **Δ** λα α βω αφ ου γα αρ σε

Ε φα γον **Δ** εις ε με τον η τρο φη α ντι κα τε ε στη η

σε **Π**

Δ ο ξα σοι ο Θε ος ημων δο ξα σοι **Δ**

Τ ι ουκ ε γει ρη Λα ζα ρε τα χυ **Δ** α νε κρα α

ζε **Δ** κα τω θεν ο α δης θρη νω δων **Π** τι οκ ευ θυς **Δ** ε

ξα να στας τρε χεις των ω ω δε **Π** ι να μη η και αλ

λς μοι **Δ** αιχ μα λω τι ι ση Χρι στος ε ξα να στη η σα ας

με **Π**

Δ ο ξα σοι ο Θε ος ημων δο ξα σοι **Δ**

Ε θαν μα στω θης Δε σπο τα Χρι στε **Δ** ε ξαι σι ι

α **Δ** το τε Ερ γα σα με νος πολ λα **Π** φως γαρ τυ φλοις **Δ** κω

φων δε ω τα η νοι ξας ^Δλο ο γω και τον φι ι
λον Λα ζα ρον ^Δεκ των νε κρω ων ως Θε ος φω νη σας η η
γει ει ρας ^π9

Δόξα. Τριαδικόν.

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι ^Δ
Τρι α δι κην υ μνη σω μεν ω δη ^Δδο ξα ζο ο
ντες ^Δα να ρ χον Πα τε ρα και Υι ον ^π9 Πνευ μα ευ θες ^Δμο
να δι κην μι αν ου σι ι αν ^π9 ην τρι σω ως υ μνη
σω μεν ^ΔΑ α γι ος Α γι ος Α γι ος ει ει η Τρι ας ^π9

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Και νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι ω
νων α μην ^Δ
Ως της Τρι αδος ε να σε Χρι στε ^Δδο ξα ζο ο
μεν ^Δο τι εκ Παρ θε νου σαρκω θεις ^π9 δι χα τρο πης ^Δαν
θρω πι κως πα ντα η νε ε σχε ^π9 μη εκ στα ας της φυ
σε ως ^Δτης πα τρι κη ης Ι η σθ ει και η νω ω θης η
^{α' χορός}

μιν π ₉

Ὁδὴ ἡ. Ὁ εἰρμός.

Ο ι ς ρα νοι των ς ρα νων Δ ₂ και το υ δωρ το υ
περ α α νω Δ ₂ των ς ρα νων ευ λο γει τε Γ ₂₂ υ μνει
τε τον Κυ υ ρι ι ον π ₉ (Δίς)

Τροπάρια.

Δ ο ξα σοι ο Θε ος ημων δο ξα σοι Δ ₂
Ο ποι η της και συ νο χευς Δ ₂ των α πα αν των
δι ευ σπλα γχνι ι αν Δ ₂ εν Βη θα νι α ε πε στη Γ ₂₂
ε γει ραι τον Λα α ζα α ρον π ₉

Δ ο ξα σοι ο Θε ος ημων δο ξα σοι Δ ₂
Ο τε ταρ ται ος ο δω δως Δ ₂ και κει ρι ι αις συ
νει λημ με ε νος Δ ₂ η λα το εμ πνης ο α πνης Γ ₂₂ φω
νσ ντοςσ Κυ υ ρι ι ε π ₉

Δ ο ξα σοι ο Θε ος ημων δο ξα σοι Δ ₂
Τ ων Ι ου δαι ων ο λα ος Δ ₂ ως ε ω ω ρα τον

τε θνε ω ω τα τη ση φω νη α να στα ντα Χρι

στε δι ε προ ι ε ε το

Δ ο ξα σοι ο Θε ος ημων δο ξα σοι

Ο ι σκο τει νοι πε ρι το φως Ι ου δαι αι οι τι

α πι στει ει τε τη τσ Λα ζα ρου ε γε ρ σει Χρι

στυ το εγ χει ει ρη η μα

Δ ο ξα σοι ο Θε ος ημων δο ξα σοι

Α γαλ λι α σθη Σι ων και υ μνει ει τω τον

ζω ο δο ο την τον α να στη σα ντα λο γω εκ

τα φσ τον Λα α ζα α ρον

Δ ο ξα σοι ο Θε ος ημων δο ξα σοι

Α ι στρα τι αι των ο ρα νων και το γε ε νος των

γη γε νω ων σε υ μνη σεν ο τι Σω τη ρ μη τον

Λα ζα ρον η η γει ει ρας

Δόξα. Τριαδικόν.

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Σ υν τω Πα τρι και τω Υι ω και το Πνε ευ μα δο
ξο λο γω και υ μνων α σι γη τως βο ω Τρι σα
γι ε δο ο ξα α σοι

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κ αι νυν και α ει και εις τες αι ω νας των αι ω
νων α μην

Σ ε Ευ λο γω και προ σκυ νω τον τε χθε ε ντα
εκ της Παρ θε ε νου μη χω ρι σθε ντα τθρο νθ
της α γι ας δο ο ξα α σοι

Ὡδὴ θ'. Ὁ εἰρμός.

Ε ποι η σε κρα α τος εν βρα χι ο νι αυ
τθ κα θει λε γαρ δυ να α στας α πο θρο ο νων και
υ υ ψω σε τα πει νθ ς ο Θε ος τθ Ισ ρα ηλ εν
οις ε πε σκε ψα το η μας α να το λη εξ υ υ
ψθς και κα τευ θυ νεν η μας εις ο δον ει ρη η
νης

Τροπάρια.

Δ ο ξα σοι ο Θε ος ημων δο ξα σοι ^Δ₂
Υ μνει τω το θα αυ μα ^ν₂ Βη θα νι α συν η
μιν ^π₉ εν ταν τη γαρ ε δα α κρου σεν ο κτι ι στης ^Δ₂ τον
Λα α ζα ρον α νι στω ων νο μω φυ σε ως σα ρκος ^π₉ και
Μα ρθας τα δα κρου α λοι πον και τον κλαυ θμον Μα ρι ι
ας ^Δ₂ εις χα ραν με τα βα λων ^ν₂₂ τον νε κρον ε γει ει
ραι ^π₉

Δ ο ξα σοι ο Θε ος ημων δο ξα σοι ^Δ₂
Π ι στε με νος Λο ο γε ^ν₂ την α να στα σιν την
σην ^π₉ ε κα λε σας τον Λα α ζα ρον εκ τα α φου ^Δ₂ και
η η γει ρας ως Θε ο ος ι να δει ξης τοις λα οις ^π₉ Θε ον
σε και αν θρω πον ο μου εν α λη θει α ο ο ντα ^Δ₂
και ε γει ραντα να ον ^ν₂₂ τον τσ σω μα το ος σθ ^π₉

Δ ο ξα σοι ο Θε ος ημων δο ξα σοι ^Δ₂
Σ υ νε σει σας πυ υ λας ^ν₂ και μο χλσς τς σι δη

ρως ε φο βη σας τον α α δην τη φω νη η σξ και

ε ε πτηξεσυν αυ τω ω και ο θα να τος ευθως ως ει

δον τον Λα ζαρον Σω τηρ τον παρ αυ τοις δε σμω ω την

ψυ χω θε ντα τη φω νη και ε ξα να στα α ντα

Δ ο ξα σοι ο Θε ος ημων δο ξα σοι

Ε ξε στη σαν πα α ντες ως ε ω ρων σε Σω

τηρ δα κρυ ο ντα τον Λα α ζα ρον θα νε ε ντα και

ε ε λεγονοι δει νοι οι Ι δε πως αυ τον φι λει ευ

θως εν ε φω νη σας αυ τον και α να στας ο α α

πνξ α φη ρει το την φθο ραν τω προ σταγ μα τι ι

σξ

Δ ο ξα σοι ο Θε ος ημων δο ξα σοι

Ε σει σθη σαν πυ υ λαι συ νε τρι βη σαν μοχ

λοι ε λυ θη σαν δε σμα α τξ τε θνε ω ω τος ο

α α δης δε τη φω νη η της δυ να με ως Χρι στξ πι

κρωξ α νε στε να ξε θρη νων και α νε βο α οι οι

μοι τις και ποθεν η φωνη η νεκρος ζωουου
σα

Δοξα σοι ο Θεος ημων δοξα σοι

Αναστα εντε ενθεν υπακουσας της φω

νης ο φιλοςσθαγαρ ε εξωπροσφωνη η σε ουου

τος εστι ο τοπριναναστησας τςνεκρος Ηλι

ας μεν ηγειρενεκρον και Ελισσαιος ααμα

αλλ αυτος ην δι αυτων και λαλων και πραατων

Δοξα σοι ο Θεος ημων δοξα σοι

Υμνθμεν σου Λοογετην ανεικαστονι

σχυν οστεοισγαρκαινεευροις τον θανεενα η

ηγειρας λοογωτωσωωτων ολωνπλαστργος και

του τον ανεστησας Σωτηρ εκ των καταχθονιι

ων ως τηςχηρας τον υιον τον επι της κλιι

νης

Δόξα. Τριαδικόν.

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευματι
Τριας παναγιια Πατερα ναρχε Θε
εσυ να ναρχε Υιε ε και θεε Λοο γε Πα
ρα ακλητε αγαθεε Πνευμα Αγιον Θεοστο
εν και τρισηλιον φααοσησυμφυησουσιι
αεις Θεοσ και Κυριοσ οι κτιροντον κοοσμον

Και νυν. Θεοτοκίον.

Και νυν και αι και εις τς αιωνων αιωνων
αμην
Οπαντα ποιηησας εν σοφια Ιη
σθ και ολον μεφορεσας εκ Παρθενου και
οολος μενων αιει εν τοις κολποις τσ Πατροσ το
Αγιον σθ Πνευμα Χριστε Επιτο ποιμιον
σθ καταπεμφας ωσ Θεοσ επισκιασον η
μασ

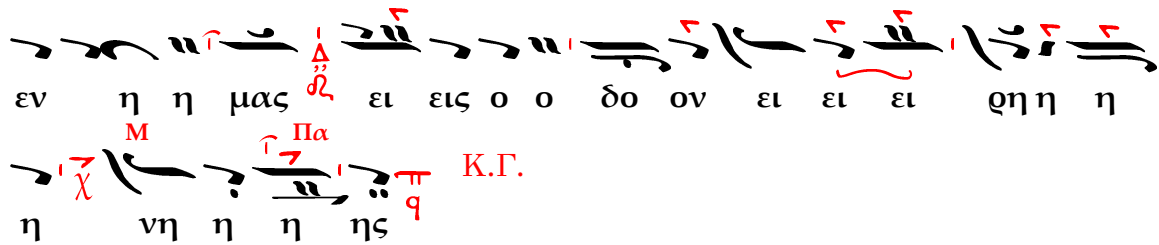
Καὶ πάλιν τὸν εἰρμόν·

Ε ποι ἠ σε κρα α τος εν βρα χι ο νι αυ
τς κα θει λε γαρ δυ να α στας α πο θρο ο νων και
υ υ ψω σε τα πει νς ο Θε ος τς Ισ ρα ηλ εν
οις ε πε σκε ψα το η μας α να το λη εξ υ υ
ψας και κα τευ θυ νεν η μας εις ο δον ει ρη η
νης

ἢ καὶ ἀργῶς· μέλος ἡμέτερον

Ἦχος Πα ρ

Ε ^{Πα} ποι οι οι η σε ^{Νη} κρα α α τος εν ^{Πα} βρα χι
ι ο ο νι ι α α αυ τς κα θει ει λε ε γαρ
δυ να α στας α α πο ο θρο ο ο νων
και υ υ υ υ υ ψω ω ω ω σε τα πει
νς ος ο Θε ο ος τς Ι ι σρα α α
η ηλ εν οι οι οι οις ε ε πε σκε ε ε ε
ψα α α το ο η η η μας α να α το ο
λη εξ υ υ υ υ ψς και κα τε ευ θυ υ νε

Ὁ ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἴσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ τρίτου).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου. Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον. Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Καὶ ἀναγινώσκει τὸ Κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἡ πάντων χαρά, Χριστὸς ἡ ἀλήθεια, τὸ φῶς ἡ ζωὴ, τοῦ κόσμου ἡ ἀνάστασις, τοῖς ἐν γῆ πεφανέρωται, τῇ αὐτοῦ ἀγαθότητι· καὶ γέγονε τύπος τῆς ἀναστάσεως, τοῖς πᾶσι παρέχων θείαν ἄφεσιν.

Εἶτα τὸ Κύριε, ἐλέησον (μ'), καὶ τὴν εὐχὴν ταύτην.

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ πάσῃ ὥρᾳ, ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος, καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντα καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν· Αὐτός, Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις, καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου· τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἄγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρον, καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ

ὁδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα, τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι, καὶ ὁδηγούμενοι, καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης· ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον πάτερ.

Ὁ ἱερεύς· Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσει ἡμᾶς.

Καὶ τὰς ἐπομένας εὐχάς·

(λεγομένας χῦμα ἀπὸ τοῦ ἀναλογίου).

Εὐχὴ εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον.

(Ποίημα Παύλου Μοναχοῦ

Μονῆς τῆς Εὐεργέτιδος)

Ἄσπιλε, ἀμόλυντε, ἄφθορε, ἄχραντε, ἀγνή Παρθένε, Θεόνυμφε Δέσποινα, ἡ Θεὸν Λόγον τοῖς ἀνθρώποις, τῇ παραδόξῳ σου κυήσει, ἐνώσασα, καὶ τὴν ἀπωσθεῖσαν φύσιν τοῦ γένους ἡμῶν τοῖς οὐρανίοις συνάψασα, ἡ τῶν ἀπηλπισμένων μόνη ἐλπίς, καὶ τῶν πολεμουμένων βοήθεια, ἡ ἐτοίμη ἀντίληψις τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, καὶ πάντων τῶν Χριστιανῶν τὸ καταφύγιον, μὴ βδελύξῃ με τὸν ἁμαρτωλόν, τὸν ἐναγῆ, τὸν αἰσχροῖς λογισμοῖς καὶ λόγοις καὶ πράξεσιν ὅλον ἑμαυτὸν ἀχρειώσαντα, καὶ τῇ τῶν ἡδονῶν τοῦ βίου ῥαθυμίᾳ γνώμης, δοῦλον γενόμενον. Ἄλλ' ὡς τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ Μήτηρ, φιλανθρώπως σπλαγχνίσθητι ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ ἀσώτῳ, καὶ δέξαι μου τὴν ἐκ ῥυπαρῶν χειλέων προσφερομένην σοι δέησιν, καὶ τὸν σὸν Υἱόν, καὶ ἡμῶν Δεσπότην καὶ Κύριον, τῇ μητρικῇ σου παρῶρησίᾳ χρωμένη, δυσώπησον, ἵνα ἀνοιξῇ κάμοι τὰ φιλάνθρωπα σπλάγχνα τῆς αὐτοῦ ἀγαθότητος, καί, παριδῶν μου τὰ ἀναρίθμητα πταίσματα, ἐπιστρέψῃ με πρὸς μετάνοιαν, καὶ τῶν αὐτοῦ ἐντολῶν ἐργάτην δόκιμον ἀναδείξῃ με. Καὶ πάρεσό μοι ἀεὶ ὡς ἐλεήμων, καὶ συμπαθής, καὶ φιλάγαθος, ἐν μὲν τῷ παρόντι βίῳ, θερμὴ προστάτις καὶ βοηθός, τὰς τῶν ἐναντίων ἐφόδους ἀποτειχίζουσα, καὶ πρὸς σωτηρίαν καθοδηγοῦσά με, καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἐξόδου μου, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν περιέπουσα, καὶ τὰς σκοτεινάς ὄψεις τῶν πονηρῶν δαιμόνων πόρρῳ αὐτῆς ἀπελαύνουσα· ἐν δὲ τῇ φοβερᾷ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, τῆς αἰωνίου με ῥυομένη κολάσεως, καὶ τῆς ἀπορρήτου δόξης τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν κληρονόμον με

ἀποδεικνύουσα. Ἐὗς καὶ τύχοιμι, Δέσποινά μου, ὑπεραγία Θεοτόκε, διὰ τῆς σῆς μεσιτείας καὶ ἀντιλήψεως· χάριτι καὶ φιλανθρωπία, τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἐὖ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ αὐτοῦ Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ αὐτοῦ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα

εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν.

(Ποίημα Ἀντιόχου μοναχοῦ τοῦ Πανδέκτου)

Καὶ δὸς ἡμῖν, Δέσποτα, πρὸς ὕπνον ἀπιούσιν, ἀνάπαυσιν σώματος καὶ ψυχῆς· καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ ζοφεροῦ ὕπνου τῆς ἁμαρτίας, καὶ ἀπὸ πάσης σκοτεινῆς καὶ νυκτερινῆς ἠδυπαθείας. Παῦσον τὰς ὀρμὰς τῶν παθῶν, σβέσον τὰ πεπυρωμένα βέλη τοῦ πονηροῦ, τὰ καθ' ἡμῶν δολίως κινούμενα· τὰς τῆς σαρκὸς ἡμῶν ἐπαναστάσεις κατάστειλον, καὶ πᾶν γεῶδες καὶ ὕλικόν ἡμῶν φρόνημα κοίμησον. Καὶ δώρησαι ἡμῖν, ὁ Θεός, γρήγορον νοῦν, σώφρονα λογισμόν, καρδίαν νήφουσαν, ὕπνον ἔλαφρόν, καὶ πάσης σατανικῆς φαντασίας ἀπηλλαγμένον. Διανάστησον δὲ ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς προσευχῆς, ἐστηριγμένους ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου, καὶ τὴν μνήμην τῶν σῶν κριμάτων ἐν ἑαυτοῖς ἀπαράθραυστον ἔχοντας. Παννύχιον ἡμῖν τὴν σὴν δοξολογίαν χάρισαι εἰς τὸ ὑμνεῖν, καὶ εὐλογεῖν, καὶ δοξάζειν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἵπερένδοξε, ἀειπάρθενε, εὐλογημένη Θεοτόκε, προσάγαγε τὴν ἡμετέραν προσευχὴν τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν, καὶ αἴτησαι, ἵνα σῶση διὰ σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἡ ἐλπίς μου ὁ Πατήρ, καταφυγὴ μου ὁ Υἱός, σκέπη μου τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, Τριάς ἁγία, δόξα σοι.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ· φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

* * *

ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ὁ ἱερεὺς ἀμέσως τὴν Ἀπόλυσιν.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρὸς, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων

ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ καὶ τῆς ἡμέρας), καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Εἶτα ὁ ἱερεὺς λέγει (ἀποκρινομένων ἡμῶν τὸ Κύριε, ἐλέησον, συνεχῶς).

Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου.

Ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν γένους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν τῷ κράτει ἡμῶν.

Ὑπὲρ εὐοδώσεως καὶ ἐνισχύσεως τοῦ φιλοχρίστου στρατοῦ.

Ὑπὲρ τῶν ἀπολειφθέντων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν.

Ὑπὲρ τῶν διακονούντων καὶ διακονησάντων ἡμῖν.

Ὑπὲρ τῶν μισούντων καὶ ἀγαπώντων ἡμᾶς.

Ὑπὲρ τῶν ἐντειλαμένων ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις, εὐχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν.

Ὑπὲρ ἀναρρώσεως τῶν αἰχμαλώτων.

Ὑπὲρ τῶν ἐν θαλάσῃ καλῶς πλεόντων.

Ὑπὲρ τῶν ἐν ἀσθενείαις κατακειμένων.

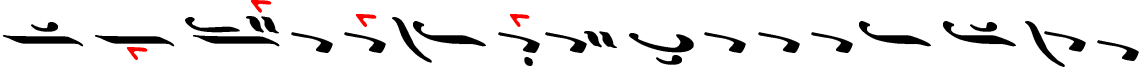
Εὐξώμεθα καὶ ὑπὲρ εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς.

Καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Πρὸ δὲ τοῦ Δι' εὐχῶν ψάλλει ὁ χορὸς τὸ παρὸν θεοτοκίον.

Ἦχος Δι' Θ

Π α α α α αν τω ω ων προ ο στα α τευ εις
Α α α γα α α θη η τω ων κα τα φευ γον
των ε εν πι ι ι σται τη κρα ται αι αι α α α σα
χει ει ρι ι α α αλ λη ην γα αρ ουκ ε χο ο μεν
α μαρ τω ω λοι οι οι προ ος θε ε ε ον εν
κιν δυ υ υ υ νοι οισ και αι αι αι θλι ι ψε ε ε
σι ι ι ιν α ει ει ει με ε ση η τει ει ει αν

 οι οι οι κα α τα α καμ πτο με ε νοι υ πο πται

 σμα α α τω ων πο ο ολλων Δ Μη τε ε ε ε

 ε ερ τϠ Ϡ Ϡ Ϡ Θε Ϡ Ϡ Ϡ τϠ Ϡ Υ υ ψι ι ι

 στϠ Ϡ ο ο ο θεν σοι προ σπι πτο μεν ρυ υ

 υ υ σαι αι πα α α σης πε ρι στα α α σε ω ως

 τϠ Ϡ Ϡ Ϡς δϠ Ϡ λϠ Ϡ Ϡς σϠ Ϡ Ϡ Ϡ

Ὁ ἱερεὺς ποιῶν τὸ σημεῖον τοῦ τιμίου Σταυροῦ μεθ' ὑποκλίσεως,
 ἐπιλέγει· Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ
 Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * * * *